

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 3T/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7922010048
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kurečko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7922010048.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudca JUDr. Martin Kurečko na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.6.2022 v Trebišove takto

rozhodol:

Obžalovaný:
O. E., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P.

uznáva sa za vinného, že

- ako povinný otec I. E., nar. XX.XX.XXXX, si v meste svojho bydliska ako aj inde v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, keď došlo k hospitalizácii a následnej dlhodobej práceneschopnosti obžalovaného v dôsledku mozgového infarktu, neplnil pravidelne vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § XX zákona č. XX/XXXX Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň mu bola uložená rozsudkom M. súdu P., sp. zn. XP/XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX, prispievať na výživu svojho syna I. E., nar. XX.XX.XXXX, mesačne sumou XXX,- € do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa C.. C. E., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., D. ulica XXX/XX, kde táto povinnosť mu bola následne rozsudkom M. súdu P., sp. zn. XXPc/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s rozsudkom T. súdu v T. sp. zn. XCo/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX znížená na sumu 200,- € mesačne, počnúc od XX.XX.XXXX vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám jeho syna I. E., čím mu takto za obdobie od XX.XX.XXXX až do XX.XX.XXXX na výživnom vznikol dlh vo výške 2.850,- €, pričom uvedeného skutku sa dopustil aj napriek tomu, že za taký čin bol už odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu P. sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX právoplatným XX.XX.XXXX,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 2 a pol (dva a pol) roka.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, ktorým zistil nasledovné:

Obžalovaný O. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že si je vedomý toho, že za obdobie, ktoré je uvedené v obžalobe prokurátora, je dlžný na výživnom. Snaží sa zohnať nejaké finančné prostriedky, aby svoj dlh vyrovnal, avšak v ostatných mesiacoch mal aj vážne zdravotné problémy a tieto skutočnosti ho dost' obmedzili v tom, aby si našiel riadnu prácu, keďže mal možnosť ísť za prácou aj do zahraničia, avšak nakoniec v dôsledku týchto skutočností do zahraničia za prácou ísť nemohol. Svojho syna I. E. sa snaží kontaktovať, a to najmä na Vianoce, na meniny a narodeniny, kedy mu napíše správu, on však nijako nereaguje. O jeho osobu jeho syn nejaví žiaden záujem, absolútne sa o neho nezaujíma a aj keď mal nedávno vážne zdravotné problémy, tak sa jeho syn vôbec nezaujímal ani o jeho zdravotný stav. Obžalovaný aktuálne žije v spoločnej domácnosti v prenajatom byte so svojou matkou, kde z tohto titulu uhrádza sám nájom za byt v celkovej výške 300 Eur mesačne, keďže jeho matka je dôchodkyňa. K tomu platí ešte paušál za mobilný telefón vo výške 40 Eur a ďalšie bežné výdavky na živobytie vo výške okolo 250 až 300 Eur. Čo sa týka jeho príjmov, keď bol zdravý a pracoval na dohodu, jeho mesačný príjem bol okolo 850 až 900 Eur. V tom čase neplatil výživné z dôvodu, že mal problémy vo svojich firmách, ktoré si musel poriešiť, aktuálne už nemá ani jednu s.r.o. - čku.

Z výpovede obžalovaného ďalej vyplynulo, že chcel ísť pracovať do zahraničia, ale nakoniec mu to nevyšlo. Momentálne má absolvovať ešte nejaké vyšetrenia v nemocnici a keď si dá tieto záležitosti do poriadku, tak by chcel vycestovať do zahraničia za prácou, malo by sa jednať o stavebné práce v Rakúsku. Tieto veci mal rozrobené už aj predtým, avšak nakoniec to všetko musel nechať tak z dôvodu zdravotných problémov, keďže v marci 2022 mal mozgovú príhodu.

Svedok poškodený I. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že neplatenie výživného zo strany jeho otca sa ťahá už pomerne dlho, konkrétne od roku XXXX. Jeho otec výživné sústavne neplatí, až na pár výnimiek, keď občas zaplatí nejaké peniaze jednorazovo, čo sa však za posledné dva roky alebo možno aj viac, asi nestalo. Neplatenie výživného zo strany jeho otca teda nie je otázka posledných dvoch rokov, ale asi posledných desiatich rokov. Poškodený sa so svojou mamou dohodol, že aj napriek tomu, že po dovŕšení plnoletosti je on oprávnenou osobou, k rukám ktorej má jeho otec povinnosť platiť výživné, že výživné bude otec posielat' na účet jeho mamy, nakoľko to ich domácnosti takto lepšie vyhovuje, keďže jeho mama sa stará o všetky výdavky súvisiace s chodom domácnosti, pretože on ešte stále študuje. Čo sa týka vzťahu s jeho otcom, tak zo strany jeho otca sa síce nedá uprieť snaha o vzájomný kontakt, avšak to sa týka obdobia asi len do roku 2016, keď mu otec párkrát za mesiac volával a aj sa spolu dohadovali na nejakom stretnutí, ktoré sa však buď vždy zrušilo alebo otec na stretnutie nakoniec neprišiel. V posledných rokoch mu je však jeho otec v podstate ľahostajný, nakoľko sústavne osočuje jeho mamu, aktuálne s ním teda nemá žiaden vzťah. Za posledné dva roky boli s otcom v kontakte iba veľmi sporadicky, videli sa v podstate iba na súde a za toto obdobie mu otec zavolať asi iba v jednom prípade. Veľmi ťažko sa podľa neho buduje niečo také ako vzťah s otcom, keď príde domov a vidí, ako jeho mama leží rozlámaná na posteli, pretože prišla domov z tretej roboty.

Z výpovede svedkyne C.. C. E. súd zistil, že dlh na výživnom zo strany obžalovaného predstavoval ku dňu hlavného pojednávania (XX.X.XXXX) výšku 3.450 Eur. Obžalovaný dlžné výživné ich spoločnému synovi neplatí vôbec alebo platí iba sporadicky. Je to už desať rokov, čo sa so svojim manželom rozviedla, jej syn mal vtedy 13 rokov, pričom za celé toto obdobie je nútená domáhať sa platenia výživného zo strany jej bývalého manžela takým spôsobom, že musí podávať trestné oznámenia a ťahať sa po súdoch, nakoľko iným spôsobom nevie donútiť obžalovaného, aby výživné zaplatil. V posledných rokoch platí obžalovaný výživné v menšej výške, ako tomu bolo na začiatku, resp. neplatí vôbec, avšak jej syn na rozdiel od minulosti, keď študoval na strednej škole, aktuálne študuje na vysokej škole v Bratislave, pričom životné náklady každým rokom rastú. Jej syn navyše už pol roka nemôže pracovať popri škole z dôvodu zdravotných problémov, takže jediný príjem ich rodiny je jej príjem a náhradné výživné, ktoré keby nedostávala, tak nevie, ako by to celé zvládla.

Z výpovede svedkyne ďalej vyplynulo, že z dôvodu svojich zdravotných problémov bola nútená ukončiť ďalšie dve práce, nakoľko predtým pracovala súčasne až v troch zamestnaniach, čiže teraz má už iba jednu prácu, v ktorej v čistom zarobí okolo 750 Eur. Čo sa týka finančných prostriedkov, tak na konci každého mesiaca je v mínuse, čo jej našťastie umožňuje jej debetný účet, nakoľko každý mesiac posiela synovi 200 až 300 Eur a v ostatných mesiacoch mala aj finančné výdavky súvisiace s ozónovou terapiou. Po dôjdení výplaty dlh na účte síce vyrovná, avšak na konci mesiaca sa znova dostane do mínusu. Takto funguje v podstate už desať rokov. Keď v predošlej trestnej veci obžalovaný vyrovnal časť svojho dlhu na výživnom väčšou sumou peňazí, tak jej to umožnilo vyrovnat' si dlhy v bankách, ale potom sa to všetko opäť vrátilo do starých koľají. S obžalovaným v posledných rokoch spolu vôbec nekomunikujú, keďže v minulosti, keď sa vydávala ich dcéra, prosila obžalovaného, aby jej nejakým spôsobom pomohol, buď finančne alebo vecne, takisto aj ich syn v tomto období maturoval, avšak obžalovaný sa k tomu postavil tak, že jej absolútne s ničím nepomohol a vtedy si povedala, že to všetko musí zvládnuť sama a z tohto dôvodu obžalovaného v posledných rokoch vôbec nekontaktuje.

Z rozsudku Okresného súdu P. zo dňa X.XX.XXXX sp. zn. XXPc/XX/XXXX a rozsudku Krajského súdu v T. zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. XCo/XX/XXXX vyplýva, že uvedenými rozhodnutiami došlo k zníženiu výživného u obžalovaného zo sumy 300 Eur mesačne na sumu 200 Eur mesačne, a to od 1.11.2020, ktoré je obžalovaný povinný platiť k rukám syna JH. E. vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred.

Z fotokópii bankových potvrdení o zaplatení výživného, predložených obžalovaným, je zrejmé, že obžalovaný z titulu dlžného výživného zaplatil hotovostným vkladom v Slovenskej sporiteľni na účet C. E. dňa XX.X.XXXX sumu 200 R. a dňa XX.X.XXXX sumu 200 Eur a platobným príkazom na úhradu dňa XX.X.XXXX sumu 200 Eur a dňa XX.XX.XXXX sumu 200 Eur.

Z potvrdenia o návšteve školy, ktoré je súčasťou vyšetrovacieho spisu, súd zistil, že I. E. bol v akademickom roku 2020/2021 riadnym študentom 2. roku štúdia študijného programu európske štúdiá - denná forma, bakalársky I. stupeň so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky, a to na Univerzite Komenského v Bratislave, Fakulta sociálnych a ekonomických vied, pričom jeho štúdium trvalo aj v akademickom roku 2021/2022.

Zo správ Sociálnej poisťovne a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove vyplýva, že obžalovaný nie je vedený v evidencii Sociálnej poisťovne ako samostatne zárobkovo činná osoba, ani ako poberateľ dávky nemocenského a dôchodkového poistenia alebo príspevku v nezamestnanosti. K XX.XX.XXXX bol vedený ako zamestnanec vykonávajúci prácu na základe dohody o pracovnej činnosti u zamestnávateľa M. s.r.o. v období od XX.X.XXXX do XX.XX.XXXX a pre zamestnávateľa O. O. - RR D. v období od XX.XX.XXXX do X.X.XXXX. Obžalovaný taktiež nie je poberateľom žiadnej sociálnej dávky, ani príspevku vyplácaného úradom práce a nie je vedený ani ako uchádzač o zamestnanie (naposledy bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie vedený v období od 21.6.1993 do 10.1.1994).

Zistený skutkový stav bol objektivizovaný aj ďalšími listinnými dôkazmi, a to rozsudkom Okresného súdu P. zo dňa X.XX.XXXX sp.zn. XP/XXX/XXXX, ktorým bolo rozvedené manželstvo obžalovaného a jeho bývalej manželky C. E. a schválená dohoda rodičov o úprave rodičovských práv a povinností, potvrdením exekútora, rodným listom I. E., dohodou o brigádnickej práci študenta, výpisom zo Živnostenského registra, výpisom z Obchodného registra, evidenčná karta vodiča, rozpisom súm neplateného výživného predloženým svedkyňou C. E. (s vyčíslením dlhu na výživnom vo výške 3.450 Eur obžalovaný súhlasil), potvrdením o absolvovaní štátnej skúšky a ukončení bakalárskeho štúdia I. E. a prepúšťacou správou Nemocnice Svet zdravia P. zo dňa XX.X.XXXX predloženej obžalovaným hlavnom pojednávaní (z nej vyplýva, že obžalovaný bol dňa XX.X.XXXX hospitalizovaný z dôvodu mozgovej príhody, práceneschopnosť z tohto dôvodu mal obžalovaný ukončiť podľa vlastných tvrdení XX.X.XXXX).

Na základe takto vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Tak ako to súd konštatoval už aj v predchádzajúcej trestnej veci obžalovaného, vedenej pod sp.zn. XT/XX/XXXX, kde bol obžalovaný trestne stíhaný rovnako za neplnenie vyživovacej povinnosti, aj v prejednávanej veci zastáva názor, že aj napriek tomu, že obžalovaný má z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov permanentný problém s plnením vyživovacej povinnosti, nevyužil všetky dostupné možnosti, aby si svoju vyživovaciu povinnosť plnil aspoň v reálne možnej výške. Obžalovaný si od rozvodu manželstva s C. E. v roku 2013 svoju vyživovaciu povinnosť v podstate vôbec neplní,

dôsledkom čoho sú jeho opakované trestné stíhania pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona, a pokiaľ z jeho strany dôjde k nejakej úhrade dlžného výživného, tak výlučne pod tlakom trestného stíhania. Je pri tom evidentné, že pokiaľ by zo strany poškodenej nedochádzalo k podávaniu trestných oznámení, tak by obžalovaný neuhrádzal dlžné výživné vôbec, a to ani sčasti. Obžalovaný síce medzičasom ukončil svoje podnikanie a podarilo sa mu v období od 27.4.2020 do 5.3.2021 aj zamestnať aspoň vo forme dohody o pracovnej činnosti, čo ale podľa názoru súdu nemožno považovať za dostatočnú aktivitu obžalovaného smerujúcu k plneniu jeho vyživovacej povinnosti, ani v tomto období si však svoju vyživovaciu povinnosť vôbec neplnil. Navyše, aj napriek tomu, že obžalovaný sa podľa vlastných tvrdení snaží nájsť si zamestnanie, sa nezaevidoval na úrade práce po tom, čo prestal pracovať na dohodu o pracovnej činnosti, a svoju vyživovaciu povinnosť si stále neplní, aj keď súdnym rozhodnutím došlo k zníženiu výživného u obžalovaného zo sumy 300 Eur na sumu 200 Eur mesačne od 1.11.2020 (s výnimkou mesiacov jún, júl, september a november 2021, keď výživné zaplatil). Aj napriek čiastočnej úhrade výživného je potrebné u obžalovaného konštatovať neplnenie vyživovacej povinnosti, ktorá spočíva v pravidelných mesačných platbách vopred k rukám jeho syna I. E. (eventuálne na účet jeho matky C. E.), k čomu zo strany obžalovaného prakticky vôbec nedochádza.

V uvedených skutočnostiach možno podľa názoru súdu nepochybne vidieť nedbanlivostné zavinenie v konaní obžalovaného ako subjektívnu stránku žalovaného trestného činu.

V súvislosti s neplnením vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného je potrebné opätovne zvýrazniť, že osoba, ktorá má zákonnú povinnosť vyživovať iného, musí využiť všetky dostupné možnosti na to, aby si túto povinnosť splnila aspoň v reálne možnej výške, pričom súd poukazuje aj na negatívne dôsledky konania obžalovaného na finančnú situáciu jeho bývalej manželky, ktorá bola v dôsledku neplatenia výživného zo strany obžalovaného nútená vykonávať niekoľko zamestnaní, aby bola schopná finančne zabezpečiť potreby svojho dospievajúceho syna a ich spoločnej domácnosti.

Obžalovaný bol pri tom aj v minulosti za neplnenie vyživovacej povinnosti opakovane stíhaný a aj právoplatne odsúdený, pričom v konaní vedenom na Okresnom súde P. pod sp.zn. XT/XX/XXXX bol obžalovaný síce v dôsledku zaplatenia dlžného výživného v odvolacom konaní nakoniec spod obžaloby oslobodený z dôvodu zániku trestnosti činu, avšak aj odvolací súd vo svojom oslobodzovacom rozsudku konštatoval, že obžalovaný je pri plnení svojej vyživovacej povinnosti nedisciplinovaný, dlh na výživnom neplní, a že potreby syna zabezpečuje výlučne matka. Uvedené konštatovanie odvolacieho súdu je nepochybne u obžalovaného naďalej aktuálne.

Z právneho hľadiska naplnil obžalovaný svojim konaním, bližšie špecifikovaným vo výrokovej časti tohto rozsudku, všetky pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona. Okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby je v prejednávanej veci skutočnosť, že obžalovaný už bol za taký čin odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu P. sp.zn. XT/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. V porovnaní s podanou obžalobou však súd upravil dĺžku obdobia, počas ktorej si obžalovaný zavinené neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, ktoré s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania ohraničil dátumom 10.3.2022, keď došlo k hospitalizácii a následnej dlhodobej práceneschopnosti obžalovaného v dôsledku mozgového infarktu, čo je nepochybne potrebné považovať za okolnosti, ktoré objektívne znemožňovali obžalovanému v nasledujúcich mesiacoch plniť svoju vyživovaciu povinnosť, v dôsledku čoho obžalovaný za neplnenie svojej vyživovacej povinnosti od uvedeného obdobia (XX.X.XXXX) nemôže byť trestne zodpovedný. Oproti podanej obžalobe bolo taktiež potrebné správne konkretizovať osobu, k rukám ktorej má obžalovaný platiť výživné, ktorou už nie je jeho bývalá manželka C. E., ale od dosiahnutia veku 18 rokov jeho syn I. E..

Ako už bolo uvedené, subjektívna stránka trestného činu je daná vo forme nedbanlivostného zavinenia v zmysle § 16 Tr. zákona.

Svojim konaním obžalovaný porušil záujem štátu na riadnom plnení vyživovacej povinnosti.

Z miesta bydliska obžalovaný nie je bližšie hodnotený, naposledy pracoval na základe dohody o pracovnej činnosti v marci XXXX u zamestnávateľa O. O. - RR D. v P. Od XX.X.XXXX je práceneschopný v dôsledku prekonaného mozgového infarktu. Obžalovaný bol doposiaľ bol 2x súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu P. zo dňa XX.X.XXXX sp.zn. 3T/80/2019, ktorým mu bol pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona uložený trest odňatia

slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť XX.X.XXXX (v predmetnej veci predstavoval dlh na výživnom za obdobie od júla 2018 ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku výšku 4.500 Eur). Predtým bol obžalovaný odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu P. zo dňa X.X.XXXX sp.zn. XT/XX/XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, ktorá uplynula XX.X.XXXX, a v ktorej sa osvedčil zo zákona. Okrem toho má obžalovaný v odpise z registra trestov evidované aj 2 záznamy o podmienenom zastavení trestného stíhania z rokov 2005 a 2011, kde sa v stanovenej skúšobnej dobe osvedčil. V registri priestupkov má obžalovaný za obdobie rokov 2017 až 2022 celkovo 2 záznamy za dopravné priestupky z roku 2017, ktoré boli vyriešené uložením pokuty vo výške 10 Eur, resp. 50 Eur.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere ukladaného trestu prihliadal súd najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti pohľadávacích a príťažujúcich okolností, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pohľadávajúce ani príťažujúce okolnosti u obžalovaného zistené neboli, pričom v tomto smere je potrebné uviesť, že predchádzajúce odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu P. sp.zn. XT/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, v rámci ktorého obžalovanému ešte plynie skúšobná doba podmieneného odsúdenia, nebolo možné zohľadniť ako príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona, keďže uvedené odsúdenie je súčasne okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, resp. zákonným znakom trestného činu (§ 38 ods. 1 Tr. zákona).

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona bude u obžalovaného primerané a postačujúce uloženie trestu odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Výkon uloženého trestu súd zároveň podmienenčne odložil na primeranú skúšobnú dobu, keďže s prihliadnutím na doterajší život obžalovaného a prostredie, v ktorom žije, ako aj na okolnosti prejednávaneho prípadu, sa na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu nejaví okamžitý výkon uloženého trestu ako nevyhnutný. Práve podmienenčný odklad výkonu trestu odňatia slobody by vzhľadom na charakter prejednávanej trestnej činnosti mal zabezpečiť podstatne lepšie podmienky pre plnenie vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného do budúcnosti, než jeho uväznenie, ktorého dôsledkom by bolo ďalšie pomerne dlhé obdobie, v ktorom by si obžalovaný nevedel plniť svoju vyživovaciu povinnosť, čo by malo výrazne negatívny dopad na životné pomery jeho syna I. E. a jeho matky C. E..

Uväznenie obžalovaného nie je nevyhnutné aj napriek skutočnosti, že prejednaný trestný čin bol spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, keďže uloženie „podmienky na podmienku“ vylučuje Tr. zákon len v prípade, že súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom v prednávanej trestnej veci sa jedná o nedbanlivostný trestný čin.

Takto uložený trest podľa názoru súdu plne zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií aj zásade individualizácie trestu, mal by byť postačujúci z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a súčasne vytvoriť vhodné podmienky pre obžalovaného, aby sa mohol v budúcnosti zamestnať (napríklad aj v zahraničí), plniť si riadne a pravidelne svoju vyživovaciu povinnosť a splatiť svoj dlh na výživnom z predchádzajúcich období.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Trebišov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.